

Dosarul nr.2ra-132/22
2-20111965-01-2ra-02022022

Prima instanță - Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud.: E. Marandici)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne către Roman (Grosu) Doina privind încasarea cheltuielilor de instruire, a valorii restante a uniformei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2021 prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 29 martie 2021,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2020, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus împotriva pârâtei Roman (Grosu) Doina cerere de chemare în judecată solicitând încasarea cheltuielilor suportate pentru instruire în mărime de 11098, 25 lei, a valorii restante a uniformei în mărime de 792, 69 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivare, a indicat că la 26 iunie 2013 Roman (Grosu) Doina a depus cerere către Departamentul Poliției de Frontieră privind angajarea sa în cadrul Poliției de Frontieră.

La 23 iulie 2013, a înaintat cerere către Departamentul Poliției de Frontieră privind participarea la studii în Colegiul Național al Poliției de Frontieră.

Conform extrasului nr.58 din Ordinul Directorului Colegiului Național al Poliției de Frontieră Roman (Grosu) Doina, a fost înmatriculată în anul I de studii, începând cu data de 19 august 2013.

Potrivit Extrasului din Ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 649/ps din 19 iunie 2015, Roman (Grosu) Doina a fost angajată în funcția de inspector al unității control al frontierei a sectorului Poliției de Frontieră „Vălcineț - feroviar” al Direcției regionale Nord.

Reclamantul a invocat că potrivit Angajamentului semnat la 17 iunie 2019, Roman (Grosu) Doina și-a asumat obligația ca după absolvirea instituției de

învățământ a Ministerului Afacerilor Interne (Colegiul Național al Poliției de Frontieră) să restituie cheltuielile pentru instruire proporțional cu perioada rămasă până la 5 ani în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

La 22 iunie 2015, Roman (Grosu) Doina a semnat Contractul nr. 52/15 privind îndeplinirea serviciului în cadrul Poliției de Frontieră.

Conform ordinului Ministrului de Interne nr. 123ef din 02 august 2019 cu privire la transfer, Roman (Grosu) Doina a fost transferată în funcția de subofițer superior de serviciu al Serviciului de gardă al Secției coordonare operațională a Inspectoratului de Poliție Glodeni al Inspectoratului de Poliție (cu statut de departament) al MAI, eliberând-o din funcția de subofițer superior al Unității control al frontierei a Sectorului Poliției de Frontieră „Otaci” al Direcției regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Roman (Grosu) Doina fiind instruită conform planurilor de asigurare cu resurse umane a Poliției de Frontieră și fiind concediată din cadrul Poliției de Frontieră, având vechimea în serviciu mai puțin de 5 ani după absolvirea instituției de învățământ sus menționată, este obligată să restituie cheltuielile suportate pentru instruirea acesteia, în temeiul art. 26 alin. (4) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit certificatului calcul nr. 53/2019 din 21 august 2019 pentru instruirea Roman (Grosu) Doina la Colegiul Național al Poliției de Frontieră, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a suportat cheltuieli în mărime de 63097, 54 lei.

Termenul obligatoriu de a activa în Poliția de Frontieră după absolvirea instituției de învățământ este de 5 ani echivalentul a 1825 zile.

Roman (Grosu) Doina a activat doar 1504 zile și respectiv, ultima urmează să restituie cheltuielile pentru instruirea sa la Centrul de Excelență în Securitatea Frontierei, în mărimea calculată prin împărțirea sumei cheltuielilor generale la perioada aflării în serviciu, ceea ce constituie suma de 11098, 25 lei.

Totodată echipamentul eliberat funcționarului public cu statut special care a activat în Poliția de Frontieră, trece în folosință după expirarea termenului de exploatare.

Reieșind din faptul că echipamentului transmis în folosință Doinei Roman (Grosu), nu i-a expirat termenul de exploatare, iar potrivit normelor de asigurare cu echipament a polițiștilor de frontieră stabilite în anexa nr. 6 a Hotărârii Guvernului nr. 434 din 19 iunie 2012 cu privire la Poliția de Frontieră, aceasta urmează să compenseze valoarea restantă a echipamentului, care conform calculelor anexate constituie suma de 792, 69 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 29 martie 2021 cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, s-a admis parțial.

S-a încasat de la Roman (Grosu) Doina în beneficiul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne valoarea restantă a uniformei în mărime de 792,69 lei, cheltuieli pentru citarea publică în mărime de 544 lei și cheltuieli de transport în mărime de 205,39 lei, în total suma de 1542,08 lei.

S-a încasat de la Roman (Grosu) Doina în beneficiul statului taxa de stat aferentă examinării prezentei acțiuni, proporțional părții admise din acțiune, în mărime de 150 lei. În rest, pretențiile sau respins ca fiind neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că Roman (Grosu) Doina nu a încetat raportul de muncă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, însă a fost transferată într-o altă subdiviziune (structură de forță) a aceluiași minister.

Instanța de judecată a conchis că potrivit anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 778 din 27 noiembrie 2009, atât Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, cât și Inspectoratul de Poliție Glodeni al Inspectoratului General al Poliției, reprezintă autorități administrative din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Transferul pârâtei Roman (Grosu) Doina din cadrul IGPF în cadrul IP Glodeni al IGP, constituie transferul funcționarului într-o altă structură de forță a MAI, temei care exclude restituirea cheltuielilor pentru instruire suportate din bugetul Ministerului Afacerilor Interne, acțiuni ce se încadrează în prevederile art. art.33 alin.(1) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288 din 16.12.2016, care prevede că transferul funcționarului public cu statut special presupune numirea acestuia într-o funcție vacantă sau temporar vacantă în cadrul aceleiași autorități administrative sau într-o altă autoritate administrativă a Ministerului Afacerilor Interne.

Totodată, pct.6 art.9 capitolul II al Regulamentului privind condițiile și modalitatea de restituire a cheltuielilor pentru instruire de către funcționarii publici cu statut special, prevede că funcționatul public cu statut special nu va restitui cheltuielile pentru instruire în cazul încetării raportului de serviciu în cazul transferului într-o altă structură de forță în termen mai mare de 6 luni.

Cu referire la pretenția acțiunii privind încasarea valorii restante a echipamentului (uniformei de serviciu), instanța a reținut că echipamentului (uniformei) transmis în folosință pârâtei nu i-a expirat termenul de exploatare, iar potrivit normelor de asigurare cu echipament a polițiștilor de frontieră stabilite în anexa nr. 6 din Hotărârea de Guvern nr. 434 din 19 iunie 2012 cu privire la Poliția de Frontieră, pârâta urmează să compenseze valoarea restantă a echipamentului, care conform calculului anexate constituie suma de 792,69 lei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 22 aprilie 2021 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus apel solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătoria Soroca, sediul Florești din 29 martie 2021 în partea respingerii acțiunii și pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și s-a menținut hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Florești din 29 martie 2021.

La 19 ianuarie 2022, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Ca temei de drept recurentul a invocat art. 432, alin.(2) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Ca temei de drept recurentul a invocat art. 432, alin.(2) lit. a) din Codul de procedură civilă.

În motivare a invocat că atât prima instanță cât și instanța de apel, nu a luat în considerație și nu s-au expus asupra circumstanței invocate de către reclamant precum

că, Centrul de Excelență în Securitatea Frontierei este o instituție de învățământ din subordinea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Centrul de Excelență în Securitatea Frontierei asigură formarea inițială și continuă a subofițerilor pentru Poliția de Frontieră și nu alte instituții, fapt prevăzut de pct. 8 al Regulamentului de organizare și funcționare a Centrului de Excelență în Securitatea Frontierei al Poliției de Frontieră.

Roman (Grosu) Doina a fost instruită la Colegiul Național al Poliției de Frontieră, instituție de învățământ din subordinea Poliției de Frontieră în domeniul securității Frontierei, iar pentru instruirea respectivă intimata este obligată să restituie cheltuielile ca urmare a transferului într-o altă unitate care nu are tangență cu instituția dată.

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției sunt două autorități publice distincte au scopuri și sarcini diferite, precum și pregătirea profesională a angajaților se face prin metode diferite și au ca obiectiv îndeplinirea unui serviciu public care diferă unul de celălalt.

Recurentul consideră eronată concluzia instanței de apel precum că Roman (Grosu) Doina nu a întrunit condiția de încetare a serviciului public, indiferent de entitate, deoarece Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră fac parte din serviciul public, doar că specificul activității, sarcinile și scopurile sunt diferite.

Instanța de apel eronat a constatat că relațiile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne au continuat prin transferul intimitei Roman (Grosu) Doina la o altă autoritate publică, dat fiind faptul că art. 38 alin. (1) lit. a), g) - r) și t) - w) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prevede că raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special încetează în cazul transferului în o altă autoritate publică.

Roman (Grosu) Doina prin transferul într-o altă autoritate a încetat raportul de muncă cu Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și astfel este obligată să restituie cheltuielile de instruire.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 septembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 19 ianuarie 2022, Colegiul o consideră depusă în termenul legal ținând cont că potrivit avizului de recepție, recurentul a recepționat decizia instanței de apel motivată la 07 decembrie 2021 (f.d.154).

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 02 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, însă corespondența s-a returnat instanței cu mențiunea nereclamat.

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitatea unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh